

SKO.4170.1849.2021

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.),
- art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz.U z 2008 Nr 199, poz. 1227 ze zm. - wg stanu na dzień wydania decyzji poddanej kontroli),
- § 3 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 wg stanu na dzień wydania decyzji poddanej kontroli),
- art. 1, art. 2 i 21 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz.570),

po wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 24 maja 2018 r. sygn. akt II SA/Sz 1330/17 oraz wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 kwietnia 2021 r. sygn. akt III OSK 367/21 oddalającym skargę kasacyjną (data wpływu do Kolegium 11.08.2021 r.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku Pani o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 6/2010 znak: OŚ7624/23/09/10 z dnia 24 lutego 2010 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia obejmującego budowę 11 elektrowni wiatrowych typu General Electric GE o mocy 2,5MW każda - łącznej mocy 27,5MW, na działkach nr 9/1, 30/2, 144/2, 148/1, 133/1 w obrębie Sińczyca gm. Darłowo; na działce nr 344/1 obr. ewid. Krupy gmina Darłowo oraz na działkach nr 72/2, 24/4, 202/12, 207/3, 195/3 w obrębie Nowy Jarosław gmina Darłowo,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Joanna Mojska
– Jarosław Synak

na posiedzeniu w dniu 3 stycznia 2022 r. orzeka:

odmówić stwierdzenia nieważności

decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 6/2010 znak: OŚ7624/23/09/10 z dnia 24 lutego 2010 r.

Uzasadnienie

W dniu 10.11.2015 r. do Kolegium wpłynął wniosek Pani (doprecyzowany w dniu 03.04.2017 r.) o stwierdzenie nieważności ww. decyzji na podstawie art. 156 §1 ust. 2, 6 i 7 k.p.a. w związku z naruszeniem art. 79 ust. 1, art. 4; art. 5 oraz art. 30 - w związku z art. 33, art. 39 i art. 3 ust. 1 pkt. 11 litera c - ustawy z dnia 03.10.2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, a nadto wskazując na rażące naruszenie art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, co skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 k.p.a. W uzasadnieniu wnioskodawczynie podnosi, że organ miał obowiązek opublikować obwieszczenia wynikające z treści art. 33, art. 39 w związku z art. 30 i art. 79 ustawy o oś w prasie, czego nie wykonał. Wnioskodawczynie dalej wywodzi, że naruszone zatem zostały przepisy art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, co winno skutkować zastosowaniem art. 11. Wnioskodawczynie wskazuje ponadto, że w przypadku wydania rozstrzygnięcia o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji, wniosek należy potraktować jako odwołanie od przedmiotowej decyzji oraz na podstawie art. 159 k.p.a. jako wniosek o wstrzymanie wykonalności ww. decyzji z uwagi na uzasadnione

prawdopodobieństwo wystąpienia istotnej szkody oraz nieodwracalnych skutków dla środowiska, a w konsekwencji również dla lokalnej społeczności. Opisany wniosek został doprecyzowany pismem z dnia 31.03.2017 r. (data wpływu 03.04.2017 r.), w którym Pani

oświadcza, że został on wniesiony zarówno przez Stowarzyszenie na rzecz Mieszkańców Gminy Darłowo, jak i przez nią osobiście. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie postanowieniem znak: SKO.4170.1341.2017 z dnia 21.06.2016 r. wszczęło postępowanie administracyjne z wniosku Pani o stwierdzenie nieważności ww. decyzji. Po przeprowadzeniu postępowania, decyzją znak: SKO.4170.1341.2017 z dnia 11.08.2017 r. organ orzekł o umorzeniu postępowania. Jak wskazał organ w uzasadnieniu, analiza akt sprawy wykazała, że zabudowana siedliskiem działka nr 145 w obr. Nowy Jarosław Pani

leży poza strefą oddziaływania planowanej inwestycji i znajduje się poza 400 metrową strefą ochronną określoną ustaleniami przyjętej przez Radę Gminy Darłowo uchwałą nr XXII/282/2005 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Darłowo. Zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że nieruchomości wnioskodawczynie znajdują w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji, a inwestycja uniemożliwi lub utrudni korzystanie z nieruchomości zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem (art.143 Kc). W konsekwencji ustalono, że wnioskodawczynie nie ma interesu prawnego do występowania w sprawie o stwierdzenie nieważności w charakterze strony i umorzył postępowanie. W wyniku wniesionej skargi, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 24 maja 2018 r. sygn. akt II SA/Sz 1330/17 uchylił ww. decyzję Kolegium. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 kwietnia 2021 r. sygn. akt III OSK 367/21 oddalającym skargę kasacyjną. Zatem Kolegium zobligowane jest ponownie rozpatrzyć wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 6/2010 z dnia 24.02.2010 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, po rozpatrzeniu wniosku o stwierdzenie nieważności ustaliło, co następuje. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem znak: SKO.4170.1341.2017 z dnia 21.06.2016 r. Kolegium zawiadomiło strony postępowania przed organem I instancji oraz wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie nieważności decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 6/2010. Uchylenie wyrokiem WSA w Szczecinie postanowienia o umorzeniu postępowania nie usuwa z obrotu prawnego tego postanowienia, zatem organ przystępuje do ponownego rozpatrzenia wniosku o stwierdzenie nieważności ww. decyzji bez ponownego zawiadamiania o jego wszczęciu. Ponadto, organ w pierwszej kolejności rozpatrzył wniosek strony na podst. art. 159 K.p.a. o wstrzymanie wykonalności decyzji z uwagi na uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia istotnej szkody oraz nieodwracalnych skutków dla środowiska, a w konsekwencji również dla lokalnej społeczności. Postanowieniem znak: SKO.4170.1849.2021 z 30.11.2021 r. Kolegium orzekło odmówić wstrzymania wykonania decyzji. Postanowienie powyższe jednocześnie stanowiło zawiadomienie stron o przystąpieniu do ponownego rozpatrzenia sprawy o stwierdzenie nieważności, w wyniku uchylenia przez Sąd poprzednich decyzji zapadłych w sprawie.

Wobec wszczęcia postępowania, w pierwszej kolejności organ sprawdza kwestie formalno-prawne. Zgodnie z ww. wiążącym wyrokiem WSA, należało przyjąć, że wnioskodawczynie przysługuje przymiot strony postępowania. Jak trafnie wskazał Sąd w uzasadnieniu, „Skoro [...] skarżące przysługiwał status strony w postępowaniu zwykłym, tj. w postępowaniu w sprawie ustalenia uwarunkowań środowiskowych dla inwestycji, co jak wyżej wskazano wynikało wprost z decyzji i akt postępowania Wójta Gminy Darłowo, to w myśl wyżej przytoczonych rozważań nie można było odmówić skarżącej praw strony także w postępowaniu nieważnościowym dotyczącym decyzji wydanej w postępowaniu zwykłym”. Kierując się tymi wskazaniem, Kolegium w obecnym składzie orzekającym odstąpił od ponownego badania przymiotu strony wnioskodawczynie, na podst. art. 170 p.p.s.a. orzeczenie prawomocne Sądu wiąże bowiem organ w tej sprawie.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpatrzenia sprawy należy podkreślić, że instytucja stwierdzenia nieważności decyzji jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i stoi w opozycji z zasadą trwałości rozstrzygnięć administracyjnych, wynikającą z art. 16 § 1 k.p.a., dlatego też może być stosowana jedynie po zaistnieniu enumeratywnie wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. przesłanek. Zgodnie z tym przepisem, organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

1. wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
2. wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
3. dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco,
4. została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
5. była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
6. w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
7. zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Jedną z przesłanek stanowi wydanie decyzji bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Pojęcie to nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa administracyjnego. Powszechnie przyjmuje się, że do takiego naruszenia dochodzi wówczas, gdy decyzja w sposób oczywisty i bezsporny narusza konkretny przepis prawa, a ponadto jej obowiązywanie wywołuje skutki niemożliwe do zaakceptowania w praworządnym państwie. Decyzję należy uznać za wydaną z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego wówczas, gdy rozstrzygnięcie sprawy jest ewidentnie sprzeczne z wyraźnym i nie budzącym wątpliwości przepisem prawa. Należy również wziąć pod uwagę przesłanki negatywne wskazane w § 2 ww. przepisu (wg stanu prawnego od 16.09.2021 r.), zgodnie z którym nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w § 1, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne. Dodać przy tym należy, iż przesłanki negatywne dotyczą wszystkich przypadków ujętych w art. 156 § 1 K.p.a. W sytuacji zaistnienia którejkolwiek z nich i jednoczesnego wywołania przez decyzję wspomnianych nieodwracalnych skutków prawnych, bądź gdy od dnia doręczenia lub ogłoszenia kwestionowanej decyzji upłynęło co najmniej dziesięć lat – rozstrzygnięcie to pozostaje w obrocie prawnym. Nieodwracalny skutek prawny zachodzi, m.in. gdy cofnięcie, zniesienie, czy też odwrócenie skutków prawnych wymaga takich działań, do których organ administracji publicznej, który wydał decyzję, nie ma umocowania ustawowego i nie może skorzystać z drogi postępowania administracyjnego, gdyż przepis prawa materialnego ani procesowego, stanowiący podstawę działania organu administracji publicznej, nie uprawnia go do cofnięcia skutku prawnego przez wydanie decyzji nawet jeżeli inne organy, czy też sądy mają możliwość ich obalenia na podstawie danych przepisów prawnych (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 kwietnia 2014 roku, I OSK 2454/12, uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 grudnia 1996 roku, OPS 7/96). Prawnie obojętne jest zatem to, czy istnieją podstawy materialne, organizacyjne lub możliwości techniczne podjęcia działań, które doprowadzą do przywrócenia jakiejś rzeczy lub stanu faktycznego do ich pierwotnej postaci. Art. 156 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego wymaga bowiem jedynie rozważenia, czy zaistniały skutki prawne, które cechują się nieodwracalnością, nie zaś przywrócenia stanu poprzedniego w znaczeniu gospodarczym (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 lutego 2014 roku, II GSK 1884/12).

W niniejszej sprawie, jeszcze przed zbadaniem, czy w sprawie zachodzą przesłanki wskazane w art. 156 § 1 K.p.a. można stwierdzić, że decyzja będąca przedmiotem kontroli w nadzwyczajnym trybie administracyjnym wywołała już nieodwracalne skutki prawne. Jak wynika z przesłanej przez Starostę Sławińskiego, na wezwanie Kolegium, dokumentacji, inwestycja, dla której ustalono środowiskowe uwarunkowania decyzją będącą obecnie przedmiotem kontroli, została już zrealizowana i jest użytkowana. W wyniku decyzji Wójta Gminy Darłowo o środowiskowych uwarunkowaniach, rozpoczął się proces inwestycyjny, w którego toku kolejne decyzje zostały wydane przez organ

administracji architektoniczno-budowlanej, tj. Starostę Sławieńskiego (pozwolenie na budowę) oraz nadzoru budowlanego, tj. Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Sławnie (pozwolenie na użytkowanie). Organ, który wydał kwestionowaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, nie jest władny odwrócić tych skutków, działając w granicach przysługujących mu kompetencji.

Zgodnie z art. 158 § 2 K.p.a., jeżeli nie można stwierdzić nieważności decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 156 § 2, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie stwierdził nieważności decyzji.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa ooś) wg stanu prawnego na dzień wydania kwestionowanej decyzji, tj. na 24 lutego 2010 r. Zgodnie z art. 71 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Kwalifikacja przedsięwzięcia jako mogącego zawsze lub potencjalnie oddziaływać na środowisko wiąże się z rodzajem dokumentów, jaki należy załączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli planowane przedsięwzięcie zakwalifikowane jest jako mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko, wówczas takim dokumentem stanowiącym, co do zasady, podstawę do wydania decyzji środowiskowej jest tzw. Karta Informacyjna Przedsięwzięcia (art. 74 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś). Natomiast w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dokumentem tym będzie Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś). Przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uzależniony jest od rozstrzygnięcia przez organ właściwy, czy konieczne będzie przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, a tym samym konieczności sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy ooś, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko organ stwierdza w drodze postanowienia, kierując się ustawowymi kryteriami, po zasięgnięciu opinii właściwych organów. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 ooś). Charakterystyka przedsięwzięcia i karta informacyjna przedsięwzięcia stanowią załączniki do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 84 ust. 2 ooś). Przez kartę informacyjną przedsięwzięcia, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ooś, należy rozumieć dokument zawierający podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, w szczególności dane o:

- a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- c) rodzaju technologii,
- d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
- e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

- h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia;
- 6) obszarze Natura 2000.

Inwestor Nowy Jarosław Wind Invest spółka z o.o. złożył w dniu 14.10.2009 r. (data wpływu) wniosek w Urzędzie Gminy Darłowo o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia obejmującego budowę 11 elektrowni wiatrowych typu General Electric GE o mocy 2,5MW każda - łącznej mocy 27,5MW, na działkach nr 9/1, 30/2, 144/2, 148/1, 133/1 w obrębie Sińczycza gm. Darłowo; na działce nr 344/1 obr. ewid. Krupy gmina Darłowo oraz na działkach nr 72/2, 24/4, 202/12, 207/3, 195/3 w obrębie Nowy Jarosław gmina Darłowo. Wójt Gminy Darłowo ustalił strony postępowania (łącznie 127 osoby, k. 115-124 akt). Przymiot strony został przyznany m.in. Pani _____, jako właściciele działek nr 195/2, 185/1 obręb Nowy Jarosław. Na podst. art. 74 ust. 3 oos organ zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w drodze obwieszczenia, które zostało wywieszone na tablicy ogłoszeń sołectwa Nowy Jarosław (k. 125 akt), Krupy (k. 126 akt), Sinczyca (k. 127 akt) oraz w Urzędzie Gminy Darłowo (k. 128 akt). Ogłoszenie zostało również zamieszczone na stronie BIP organu (k. 129 akt). Należy przyjąć, że w drodze publicznego zawiadomienia stron, zawiadomione zostało również społeczeństwo w rozumieniu ustawy oos, co zapewniło możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Wójt Gminy Darłowo wystąpił na podst. art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy oos pismem z dnia 19.10.2009 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k. 131 akt) oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie (k. 137 akt) o wydanie opinii w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wnioskowanego przedsięwzięcia. Ogłoszenia o powyższej czynności zostały wywieszone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sławnie opinią sanitarną znak: PS-N-NZ-4011/51/2009 z dnia 26.10.2009 r. stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (k. 143-145 akt). W uzasadnieniu organ opiniujący nie wskazał przesłanek swojego rozstrzygnięcia. Ogłoszenie o otrzymaniu opinii zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 146-150 akt).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowieniem znak: RDOŚ-32-WST.I.K-6650-146/09/mc z dnia 29.10.2009 r. wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (k. 157-168). W uzasadnieniu organ opiniujący wskazał szeroko przesłanki swojego rozstrzygnięcia. Ogłoszenie o otrzymaniu opinii zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 169-173 akt). Ponadto organ opiniujący przesłał do organu prowadzącego własne obwieszczenie w tej sprawie z prośbą o umieszczenie na tablicy ogłoszeń urzędu i odesłanie z adnotacją o okresie podania do publicznej wiadomości (k. 151). Obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo (k. 153-156 akt).

Postanowieniem znak: OŚ 7624/23/09 z dnia 16.11.2009 r. Wójt Gminy Darłowo, na podst. art. 63 ust. 1 oos, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, określając zakres raportu (k. 174-182 akt). Ogłoszenie o wydaniu postanowienia zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 196-200 akt).

W związku z ww. postanowieniem, inwestor złożył w organie raport o oddziaływaniu na środowisko w dniu 30.11.2009 r. (k. 201-482 akt), o czym organ zawiadomił strony i społeczeństwo ogłoszeniem z dnia 09.12.2009 r. zamieszczonym na tablicach ogłoszeń sołectwa Nowy Jarosław oraz Sińczyca (k. 484 i 485 akt) oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Darłowo (k. 549), na stronie BIP (k. 550) oraz na tablicy ogłoszeń sołectwa Krupy (k. 551).

Wójt Gminy Darłowo wystąpił na podst. art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś pismem z dnia 09.12.2009 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k. 491 akt) o uzgodnienie warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. Ogłoszenia o powyższej czynności zostały wywieszane na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 492-496 akt). W aktach brak jest tożsamesgo wystąpienia do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie, niemniej na kartach k. 486-490 akt znajduje się ogłoszenie o przeprowadzeniu tej czynności. Ogłoszenie zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu.

Ogłoszeniem znak: OŚ 7624/23/09 z dnia 16.12.2009 r. Wójt Gminy Darłowo zawiadomił ponadto społeczeństwo w trybie art. 33 ust. 1 ooś o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, informując o możliwości zapoznania się z dokumentacją, składania uwag i wniosków. Ogłoszenie zostało wywieszane na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k.497, 498, 499, 500, 501).

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sławnie opinią sanitarną znak: PS-N-NZ-4012/26/09 z dnia 28.12.2009 r. zaopiniował pozytywnie realizację przedsięwzięcia i określił warunki (k. 505 akt). Ogłoszenie o otrzymaniu uzgodnienia zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 508-512 akt).

Organ zawiadamiał w toku postępowania przez publiczne obwieszczenie również o złożeniu przez inwestora wyjaśnień na wniosek Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k. 552-556 akt).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowieniem znak: RDOŚ-32-WST.I.K-6650-156-3/09/10/mc z dnia 23.02.2010 r. uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki (k. 559-581 akt). W uzasadnieniu organ opiniujący wskazał szeroko przesłanki swojego rozstrzygnięcia. Ogłoszenie o otrzymaniu uzgodnienia zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 582-586 akt). Ponadto organ uzgadniający przesłał do organu prowadzącego własne obwieszczenie w tej sprawie z prośbą o umieszczenie na tablicy ogłoszeń urzędu i odesłanie z adnotacją o okresie podania do publicznej wiadomości (k. 557). Obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Darłowo (k. 558 akt).

W wyniku przeprowadzonego postępowania, Wójt Gminy Darłowo wydał decyzję znak: OŚ 7624/23/09/10 w dniu 24 lutego 2010 r. o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia. Decyzja została wydana przez organ właściwy, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, po uzgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 pkt 1 ooś) oraz po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w art. 78 ((art. 77 ust. 1 pkt 2 ooś). Decyzja zawiera wymagane elementy, wskazane w art. 82 ooś oraz uzasadnienie zgodnie z art. 85 ooś oraz art. 107 K.p.a. Zatem zarzut wnioskodawczyni, iż w sprawie „dokonano swoistego obejścia prawa” poprzez zaniechanie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia

na środowisko oraz niezgodnienie przedsięwzięcia z RDOŚ, nie znajduje uzasadnienia w aktach postępowania.

Również niezasadny jest zarzut wnioskodawczyni, że organ nie wywiązał się z obowiązku podania informacji do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie informacji w prasie, co w jej ocenie wynika z art. 79 ust. 1, art. 30, art. 33, art. 39, art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. c ustawy ooś. Należy zaznaczyć, że w sprawie zakończonej kwestionowaną decyzją, siedziba organu właściwego w sprawie mieściła się na terenie gminy właściwej miejscowo ze względu na przedmiot postępowania. W takim przypadku nie zachodzi przesłanka do zastosowania art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d ustawy ooś, Zgodnie z tym przepisem, przez podanie informacji do publicznej wiadomości - w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania - rozumie się także ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania. Lit. d wskazanego przepisu nie znajduje zastosowania w rozpatrywanej sprawie. W postępowaniu administracyjnym, dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia (rozdział 3 ustawy) organ właściwy do wydania decyzji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ustawy). Zatem jeżeli w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 59 ustawy), to w takim postępowaniu organ ma obowiązek zapewnić możliwość udziału społeczeństwa. Analiza akt postępowania pozwala jednoznacznie stwierdzić, że wymóg ten został zachowany. Jak już wskazano powyżej, na każdym etapie organ zawiadamiał zarówno strony, jak i społeczeństwo w drodze publicznego obwieszczenia o toczącym się postępowaniu.

Chybione są także zarzuty wnioskodawcy, dotyczące naruszenia Konwencji z Aarhus. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, umowy międzynarodowe są częścią krajowego porządku prawnego i muszą być stosowane w polskim porządku prawnym. Jednakże w przypadku Konwencji w Aarhus są to normy sformułowane bardzo ogólnie, które wymagają konkretyzacji w systemach prawnych państw, które podpisały tę Konwencję. Realizacja tych obowiązków nastąpiła m.in. w przepisach ustawy ooś, która dokonuje wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich, w tym dyrektywy Rady 85/337/EWG.

Nie znajduje uzasadnienia również zarzut rażącego naruszenia art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska, co w ocenie wnioskodawczyni skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 K.p.a. Umknęło bowiem uwadze wnioskodawczyni, że przywołane przepisy zostały uchylone z dniem 15 listopada 2008 r. przez art. 144 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2008.199.1227). Wskazany art. 11 stanowił, że decyzja wydana z naruszeniem przepisów dotyczących ochrony środowiska jest nieważna, niemniej na dzień orzekania w sprawie już od ponad roku nie obowiązywał. Tym bardziej zatem nie znajduje zastosowania w niniejszym postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności.

W tym miejscu należy podkreślić, że w toku postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma miejsca na merytoryczną ocenę treści raportu o oddziaływaniu na środowisko, gdyż przekracza ona ramy kontroli nadzorczej wyznaczonej w art. 156 § 1 pkt 2 in fine w związku z art. 80 k.p.a. Wymagałaby ona bowiem przeprowadzenia postępowania dowodowego właściwego dla postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań, co przeczyłoby zarówno funkcji stosowanego w postępowaniu nadzwyczajnym art. 156 k.p.a., jak i naruszało zasadę dwuinstancyjności postępowania nadzorczego (art. 15 k.p.a.). Niedopuszczalne

byłoby oparcie ewentualnego rozstrzygnięcia stwierdzającego nieważność ostatecznej decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania na kryteriach ocennych, stanowiących w istocie polemikę z ustaleniami raportu. Zastosowania sankcji nieważności nie można wyprowadzić z odmiennej oceny mocy dowodowej, na której organy orzekające w sprawie oparły ustalenie stanu faktycznego. Wady wyliczone w art. 156 § 1 k.p.a. mają charakter materialny i winny tkwić w samej decyzji jako akcie stanowiącym podstawę stosunku prawnego. Trzeba bowiem podkreślić, że postępowanie w trybie nadzwyczajnym, do jakich zalicza się stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej, nie stanowi trybu odwoławczego, niejako do trzeciej instancji i nie może być jako takie wykorzystywane.

Odnoszą się natomiast do alternatywnego wniosku Pani _____, by w przypadku wydania rozstrzygnięcia o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji, potraktować jej pismo jako odwołanie od przedmiotowej decyzji, Kolegium stwierdza, że wniosek ten nie spełnia wymogów wskazanych w art. 58 § 2 K.p.a. Prośba o przywrócenie terminu nie została w ogóle w niniejszej sprawie wniesiona, a w świetle przywołanego przepisu, prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Brak jest przy tym możliwości przywrócenia terminu do tej obligatoryjnej czynności, o czym stanowi art. 58 § 3 K.p.a.

W wyniku rozpatrzenia wniosku Pani _____ o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 6/2010 znak: OŚ7624/23/09/10 z dnia 24 lutego 2010 r. o środowiskowych uwarunkowaniach, Skład Orzekający Kolegium nie stwierdził wystąpienia przesłanek nieważności decyzji wskazanych w art. 156 § 1 K.p.a., zatem nie ma podstaw do stwierdzenia nieważności kontrolowanej decyzji.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z tego prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70-526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10), za pośrednictwem tutejszego Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ((j.t. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Otrzymują:

1. Strony wg oddzielnego rozdzielnika
2. Wójt Gminy Darłowo + akta (2 teczki)
1.teczka k. 1-27, 2. teczka k. 1-678
3. aa

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Joanna Mojska

Jarosław Synak